

**Նախագահ
Հենրի Բ. Այրինգ**
Առաջին Նախագահության
Առաջին Խորհրդական

Հավիտյան ընտանիք ու ընկերներ

Որտեղ էլ որ ապրեք, դուք ունեք ընկերներ, ուլքեր ձգտում են այն մեծ երջանկությանը, որը դուք գտել եք, ապրելով Հիսուս Քրիստոսի վերականգնված ավետարանով: Նրանք, գուցե, ի վիճակի չլինեն բառերով նկարագրել այդ երջանկությունը, բայց նրանք կարող են հասկանալ, երբ տեսնեն դա ձեր կյանքում: Նրանք կցանկանան իմանալ այդ երջանկության աղբյուրի մասին, հատկապես, երբ տեսնեն, որ ինչպես նրանք, դուք նույնպես հանդիպում եք փորձությունների:

Դուք զգացել եք երջանկություն, քանի որ պահել եք Աստծո պատվիրանները: Դա ավետարանով ապրելու խոստացված պտուղն է (տե՛ս Մոսիա 2.41): Դուք հավատարմորեն չեք հնազանդվում Տիրոջ պատվիրաններին, որպեսզի ուրիշ մարդիկ դա տեսնեն, այլ նրանք, ուլքեր նկատում են ձեր երջանկությունը, Տիրոջ կողմից նախապատրաստվում են լսելու ավետարանի Վերականգնման լավ լուրը:

Ձեզ տրված օրհնությունները ձեզ համար ստեղծել են պարտականություններ և հիանալի հնարավորություններ: Որպես Հիսուս Քրիստոսի ուխտյալ հետևորդ՝ դուք պարտավորված եք ուրիշներին ավելի մեծ երջանկություն գտնելու հնարավորություն ընձեռել, հատկապես՝ ձեր ընկերներին և ձեր ընտանիքի անդամներին:

Տերը տեսել է ձեր հնարավորությունը և նկարագրել է ձեր պարտականությունը հետևյալ պատվիրանի միջոցով. «Եվ ամեն մարդ, ով զգուշացվել է, պետք է զգուշացնի իր մերձավորին» (Վևու 88.81):

Երբ դուք ընդունում եք և ապրում եք ըստ Հիսուս Քրիստոսի ավետարանի, ձեր սրտում տեղի ունեցող փոփոխության միջոցով Տերն այդ պատվիրանին հնազանդվելը հեշտացնում է: Որպես արդյունք, նրանց նկատմամբ ձեր սերն աճում է, ինչպես նաև աճում է ձեր ցանկությունը, որպեսզի նրանք ունենան նույն երջանկությունը, որը դուք ճաշակել եք:

Այդ փոփոխության օրինակներից մեկն է, թե ինչպես եք դուք արձագանքում Տիրոջ միսիոներական աշխատանքին օգնելու հնարավորությանը: Լիաժամկետ միսիոներները շուտով հասկանում են, որ հավատարիմ նորադարձներից ուղղորդում խնդրելիս կարող են ջերմ պատասխան ակնկալել: Նորադարձը ձգտում է, որ իր ընկերներն ու ընտանիքի անդամներն իրենց բաժինն ունենան այդ երջանկության մեջ:

Երբ ձեր ծխի միսիոներների ղեկավարը կամ միսիոներները հարցնում են ինչ-որ մեկի անունը, ում կարող են ուսուցանել, դա շատ ողջունելի է ձեզ համար: Նրանք գիտեն, որ ձեր ընկերները տեսել են

ձեր երջանկությունը և, հետևաբար, այդ ընկերները նախապատրաստվել են լսելու և ընտրելու ընդունել ավետարանը:

Դուք չպետք է վախենաք, որ կկորցնեք ընկերներ, միսիոներներին նրանց հետ հանդիպելու հրավիրելով: Ես ունեմ ընկերներ, ովքեր մերժել են միսիոներներին, բայց տարիներ շարունակ շնորհակալ են եղել ինձ, որ առաջարկել եմ նրանց այն, ինչը նրանք գիտեն, որ շատ թանկ է եղել ինձ համար: Դուք կարող եք հավերժական ընկերներ դառնալ ավետարանն առաջարկելով, որը, ինչպես նրանք տեսնում են, ձեզ երջանկություն է բերել: Երբեք բաց մի թողեք հնարավորությունը հրավիրել ընկերոջը և, հատկապես, ընտանիքի անդամին ընտրել հետևել երջանկության ծրագրին:

Չկա ավելի մեծ հնարավորություն այդ հրավերքի համար, քան Եկեղեցու տաճարներում: Այնտեղ Տերը մեր նախնիներին կարող է առաջարկել փրկության արարողությունները, ովքեր չեն կարողացել ընդունել դրանք կյանքի ընթացքում: Նրանք վերևից ձեզ են նայում սիրով և հույսով: Տերը խոստացել է, որ նրանք Իր արքայություն գալու հնարավորություն կունենան (տե՛ս Վևու 137.7–8), և Նա նրանց նկատմամբ սեր է սերմանել ձեր սրտում:

Ձեզանից շատերն են զգացել ուրախություն ուրիշներին տաճարային արարողություններ առաջարկելիս, հենց այնպես, ինչպես զգում եք, երբ մարդկանց անուններ եք տալիս միսիոներներին, որպեսզի հանդիպեն նրանց հետ: Դուք նույնիսկ ավելի մեծ ուրախություն եք զգացել, կատարելով տաճարային արարողություններ ձեր նախնիներին համար: Մարգարե Ջոզեֆ Միֆֆին հայտնություն է տրվել, որ մեր հավերժական երջանկությունը հնարավոր է միայն, եթե մենք տաճարային փոխարինող արարողությունների միջոցով առաջարկենք այդ օրհնության ճանապարհը մեր նախնիներին (տե՛ս Վևու 128.18):

Սուրբ Ծննդյան ժամանակահատվածը դարձնում է մեր սրտերը դեպի Փրկիչը և դեպի այն ուրախությունը, որ բերել է մեզ Նրա ավետարանը: Մենք լավագույն կերպով ցույց ենք տալիս Նրան մեր երախտագիտությունը, երբ առաջարկում ենք այդ երջանկությունն ուրիշներին: Երախտագիտությունը վերածվում է ուրախության, երբ մենք առաջարկում ենք անուններ միսիոներներին, և երբ մենք

տաճար ենք տանում մեր նախնիների անունները: Մեր երախտագիտության այդ ապացույցը կարող է ստեղծել ընկերներ ու ընտանիքներ, որոնք կլինեն հավերժ:

ՈՒՍՈՒՑԱՆՈՒՄ ԱՅՍ ՈՒՂԵՐԶԻՑ

Նախագահ Այրինգը բացատրում է, որ մենք կարող ենք Փրկչի նկատմամբ մեր երախտագիտությունը ցույց տալ՝ ավետարանով կիսվելով ուրիշների հետ: Նրանց հետ, ում ուսուցանում եք, դուք կարող եք քննարկել, թե ինչպես է ավետարանի պարզևն օրհնել իրենց կյանքերը: Կարող եք հրավիրել նրանց աղոթքով գտնել այն մարդկանց, ում հետ նրանք ցանկանում են կիսվել ավետարանի պարզևով և ինչպես կարող են դա անել:

ԵՐԵԽԱՆԵՐ

Կիսվեք ձեր վկայությամբ

Այս Սուրբ Ծնունդին դուք կարող եք կիսվել ավետարանի պարզևով՝ ձեր ընկերներից մեկին կամ հարևանին տալով Մորմոնի Գրքի մեկ օրինակ՝ որի ներսում գրված է ձեր վկայությունը: Այն պատաստելիս հետևեք այս քայլերին.

1. Մի կտոր թղթի վրա չափեք 4½ x 6½ դյույմ ունեցող ուղղանկյուն (11½ x 16½ սմ) և թույլ տվեք, որ որևէ չափահաս օգնի ձեզ կտրել այն:
2. Էջի վերևի հատվածում ավելացրեք ձեր նկարը՝ գծագիր, կամ լուսանկար:
3. Ձեր նկարի տակ գրեք ձեր վկայությունը:
4. Թույլ տվեք, որ որևէ չափահաս օգնի ձեզ փակցնել թուղթը Մորմոնի Գրքի կազմի ներսի մասում:

ԵՐԻՏԱՍԱՐԴՆԵՐ

Կարո՞ղ եմ կիսվել Մորմոնի Գրքով: Ձոչ Արևեթ

Ավագ դպրոցի առաջին տարվա ընթացքում իմ սենյակահարկային ուսուցիչն հրավիրեց իմ դասարանի անդամներին տալ Մորմոնի Գրքի օրինակներ ոչ անդամ ընկերներին: Չնայած որ ես աներևակայելիորեն ամաչկոտ էի, ես ընդունեցի հրավերը:

Երկու օր տևեց քաջություն հավաքելու համար, բայց, ի վերջո, ճաշի ժամանակ ես տվեցի գիրքը իմ ընկերուհի Բրիթնիին և բերեցի կարճ վկայություն: Բրիթնիին շնորհակալություն հայտնեց գրքի համար:

Այդ ուսանողական տարվա վերջում Բրիթնիին տեղափոխվեց, բայց մենք կապի մեջ էինք: Նա ինձ պատմեց իր նոր դպրոցի մասին, և որ նրա գրեթե բոլոր ընկերները Եկեղեցու անդամներ էին, բայց նա երբեք չէր խոսում ինձ հետ որևէ հոգևոր բանի մասին:

Նախքան իմ միսիա գնալը փոփոխություն տեղի ունեցավ: Ես հաղորդագրություն ստացա Բրիթնիից այն մասին, որ մեծ նորություն ունի ինձ համար. նա պատրաստվում էր մկրտվել և ուզում էր

շնորհակալություն հայտնել ինձ իր ընկերը լինելու և լավ օրինակ ծառայելու համար:

Աստված ընտրեց մի ամաչկոտ 15-ամյա տղայի առանց միսիոներական փորձառության և առաջնորդեց նրան կիսվել ավետարանով մեկի հետ, ում նա գիտեր, որ կընդունի այն: Ես գիտեմ, որ լսելով Սուրբ Հոգուն, մենք բոլորս կարող ենք գտնել մարդկանց մեր շրջապատում, ովքեր սպասում են վերականգնված ավետարանի մասին սովորելուն: Ես գիտեմ, որ եթե մենք օգնենք Տիրոջ մոտ բերել գեթ մեկ հոգի, «որքան մեծ կլինի [մեր] ուրախությունը նրա հետ [մեր] Հոր արքայությունում» (Վևու 18.15):

Հեղինակն ապրում է Վաշինգտոնում, ԱՄՆ:

Հիսուս Քրիստոսի Աստվածային Առաքելությունը. Միաժին Որդին

Մղոթքով ուսումնասիրեք այս նյութը և մտածեք, թե ինչով կհավել: Ինչպե՞ս է Փրկչի կյանքի և առաքելության մասին հասկացողությունն ավելացնում ձեր հավատքը Նրա նկատմամբ և օրհնում նրանց, ում մասին դուք հոգ եք տանում այցելող ուսուցիչների միջոցով: Լրացուցիչ տեղեկության համար, այցելեք reliefsociety.lds.org:

Հավատք, Ընտանիք, Սկոփանք

Սա կազմում է Այցելող Ուսուցիչների Ուղեբանների շարքի մասը, որը նկարագրում է Փրկչի առաքելության տեսանկյունները:

Մեր Փրկիչը՝ Հիսուս Քրիստոսը, կոչվում է Միաժին Որդի, որովհետև Նա միակ անձնավորությունն է երկրի վրա, ով ծնվել է մահկանացու մորից և անմահ Հորից: Նա Աստծուց՝ Իր Հորից, ժառանգեց աստվածային գորություն: Իր մորից՝ Մարիամից, Նա ժառանգեց մահացություն և ենթարկվեց սովի, ծարավի, հոգնածության, ցավի և մահվան:¹

Քանի որ Հիսուս Քրիստոսը Հոր Միաժին Որդին է, Նա ի վիճակի էր վայր դնել Իր կյանքը և նորից այն վերցնել: Մուրբ գրություններն ուսուցանում են, որ «Քրիստոսի քավությանմբ» մենք «ձեռք [ենք] բերում հարություն» (Հակոբ 4.11): Մենք նաև սովորում ենք, որ բոլորը «կբարձրացվեն» [իրենց] անմահության մեջ՝ ի հավերժական կյանք», եթե մենք «հավատանք» (Վևու 29.43):

Երբ մենք ավելի լիարժեքորեն հասկանանք, թե ինչ է նշանակում Հիսուսի համար լինել Հոր Միաժին Որդին, մեր հավատքն առ Քրիստոս կմեծանա: Երեց

Դ. Թող Քրիստոֆերսոնը՝ Տասներկու Առաքյալների Քվորումից ասել է. «Հավատքն առ Հիսուս Քրիստոս համոզմունքն և հավաստիացումն է (1) Աստծո Միաժին Որդի լինելու Նրա կարգավիճակի, (2) Նրա անսահման Քավության, և (3) Նրա բառացի Հարության մասին»:² Ժամանակակից մարգարեները վկայել են. «Հիսուս Քրիստոսը եղել է . . . Միաժին Որդին մարմնով, աշխարհի Քավիչը»:³

Սուրբ գրություններից

Հովհաննես 3.16; Վարդապետություն և Ուխտեր 20.21–24; Մովսես 5.6–9

Մեր պատմությունից

Նոր Կտակարանում մենք կարդում ենք կանանց մասին, ում անուններն ասվում են և չեն ասվում, ովքեր հավատք գործադրեցին առ Հիսուս Քրիստոս, սովորեցին և ապրեցին Նրա ուսմունքներով, և վկայեցին Նրա ծառայության, հրաշքների և վեհության մասին: Այս կանայք փրկության աշխատանքում դարձան օրինակելի հետևորդներ և կարևոր վկաներ:

Օրինակ, Մարթան ամուր

վկայություն բերեց Փրկչի աստվածայնության մասին, երբ նա ասաց Նրան. «Ես հավատացել եմ, թե դու ես Քրիստոսն՝ Աստուծոյ Որդին, որ պետք է աշխարհք գայիր» (Յովհաննես 11.27):

Փրկչի աստվածայնության ամենավաղ վկաներից էին Նրա մայրը՝ Մարիամը, և իր զարմուհի Եղիսաբեթը: Երբ Գաբրիել հրեշտակն այցելեց Մարիամին, նա շուտով այցի գնաց Եղիսաբեթի մոտ: Երբ Եղիսաբեթը լսեց Մարիամի բարերը, նա «Մուրբ Հոգիով լցունցավ» (Դուկասու 1.41) և բերեց վկայություն, որ Մարիամը դառնալու էր Աստծո Որդու մայր:

ՀՂՈՒՄՆԵՐ

1. Տես *Սվեատաբանի սկզբունքները* (2009), 52–53:
2. Դ. Թող Քրիստոֆերսոն, «Զորացնել հավատք առ Հիսուս Քրիստոս», *Լիստուս*, Մեպտ. 2012, 13:
3. «Կենդանի Քրիստոսը. Առաքյալների վկայությունը» *Լիստուս*, Մպր. 2000, 2–3:

Ի՞նչ կարող եմ ես անել:

1. Ինչու՞ է կարևոր ինձ համար հասկանալ Հիսուս Քրիստոսի դերը:
2. Ինչպե՞ս է մեր հավատքը մեծանում, երբ մենք պահում ենք պատվիրանները: